

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyní: a) **K. H.**, zastoupená JUDr. Alešem Zemanem, advokátem se sídlem Svobodova 7, Praha 2, b) **Obec Jíkev**, se sídlem Jíkev č. 58, zastoupená JUDr. Janem Luhanem, advokátem se sídlem Masarykova 1250, Lysá nad Labem, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **SETRA, spol. s r. o.**, se sídlem Zvonařka 16, Brno, zastoupené JUDr. Janem Svobodou, advokátem se sídlem Příkop 2a, Brno, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2008, č. j. 10 Ca 109/2006 - 73, ve znění usnesení ze dne 25. 3. 2008, č. j. 10 Ca 109/2006 - 93, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2008, č. j. 10 Ca 109/2006 - 73, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Krajskému úřadu Středočeského kraje ze dne 14. 3. 2006, č. j. ÚSŘ/240/06/Ba a věc byla mu vrácena k dalšímu řízení. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta odvolání podaná oběma žalobkyněmi a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nymburk, odboru výstavby ze dne 18. 11. 2005, č. j. Výst. 110/3068/2004-Něm, jímž byla k žádosti stěžovatelky povolena změna užívání stavby silážního žlabu na pozemku p. č. X v k. ú. J. na kompostárnu. Současně s kasační stížností podala stěžovatelka návrh, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. V návrhu uvedla, že nabytá práva vyplývající pro ni z napadeného správního rozhodnutí v dobré víře a jeho zrušením by v případě vyhovění kasační stížnosti došlo ke zmatečnosti i ne hospodárnosti. Nenahraditelnou újmu spatřuje stěžovatelka v omezení její podnikatelské činnosti a nepřiměřeném zásahu do jejího vlastnického práva, ve ztrátě smluvních partnerů při nesplnění smluvních závazků stěžovatelkou včetně přenesení sankcí smluvních partnerů na stěžovatelku za nesplnění smluvních povinností vůči čistírnám odpadních vod, čímž by došlo k hromadění odpadů v čistírnách odpadních vod, v nemožnosti včasného vybudování jiného technického zázemí v odpadovém hospodářství při respektování právních předpisů či získání jiného vhodného objektu k využití odpadů pro výrobu kompostu, aby mohla stěžovatelka plnit své smluvní závazky, v zatížení vysokými

sankcemi orgánů ochrany životního prostředí, majícími podstatný dopad do ekonomické oblasti stěžovatelky, pokud by tato nenakládala s odpady v souladu s právními předpisy a v poskytnutí širší právní ochrany vlastníkům pozemků v řízeních podle § 85 zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších právních předpisů (dále jen „stavební zákon“), nad rámec právního předpisu umělým rozšířením o podmínku souhlasu vlastníka pozemku podle § 58 odst. 2 stavebního zákona, co může způsobit nenahraditelnou újmu stěžovatelce v tom, že jako vlastník stavby nebude schopna pro takto nově založenou potřebu souhlasu vlastníka pozemku pod stavbou překonat žádnými prostředky jeho byt' nedůvodný nesouhlas, čímž se bude vytvářet prostor pro šikanózní výkon práva vůči vlastníkům staveb a možné korupční prostředí. Stěžovatelka dále uvedla, že přiznáním odkladného účinku nebudou dotčena práva třetích osob a přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s veřejným zájmem, neboť ve veřejném zájmu je důvěra ve správnost a zákonnost rozhodnutí správních orgánů i včasná likvidace všech odpadů a preference jejich zpětného využití ve výrobních procesech případně v nových výrobcích.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. se užíje přiměřeně.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Podle odst. 3 citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Při rozhodování o přiznání odkladného účinku soud zjišťuje splnění zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku uvedených v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy má stěžovatel. Pokud jde o splnění zbývajících dvou zákonných předpokladů, tj. že přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, vychází soud z obsahu soudního a správního spisu, neboť zákon neukládá soudu provádět dokazování týkající se splnění těchto předpokladů a jejich zjišťování z úřední povinnosti. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou nenahraditelnou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Přiznáním odkladného účinku soud před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pouze pro ojedinělé (mimořádné) případy, které zákonodárce vyjádřil pojmem nenahraditelná újma.

Stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedla žádné relevantní skutečnosti, z nichž by splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku bylo možno dovodit. V případě nenahraditelné újmy se musí jednat o výjimečný, závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit (upravovat). Takový následek stěžovatelka neprokázala, neboť skutečnosti, v nichž spatřuje

nenahraditelnou újmu mají charakter podnikatelského rizika, které nese každý podnikatelský subjekt a nepředstavují újmu nenapravitelnou a nezvratnou. Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu